

El Tió i l'estrella de Nadal

Descripció

Una nit de desembre, a un petit poble de Catalunya, la família d'en Pau i la Marta estava a punt de començar la tradició més esperada de l'any: fer cagar el Tió. El Tió, amb la seva manta i la cara somrient, estava a punt al costat del foc. Els nens estaven impacients i emocionats, però la mare els va aturar abans de començar.

—Abans de cantar la cançó, heu d'escoltar la història d'aquest Tió tan especial —va dir amb un somriure misteriós.

Els nens van asseure's i la mare va començar a explicar:

—Fa molts, molts anys, aquest Tió no era com els altres. Vivia al bosc, sota un vell roure, i mai havia sortit del seu amagatall. Però un Nadal, una estrella molt brillant va aparèixer al cel. No era una estrella qualsevol; era l'Estrella de Nadal, que tenia el poder de concedir desitjos a aquells que mostraven bondat i generositat.

En Pau i la Marta estaven embadalits, i el pare va continuar la història:

—L'Estrella va veure el Tió sota l'arbre i li va dir: «Tió, tens una ànima bondadosa i vull que ajudis les famílies a compartir alegria i regals durant Nadal. Et donaré un do màgic perquè puguis portar felicitat a tots aquells que et cuidin bé.»

—»I què va fer el Tió?» —va preguntar la Marta, amb els ulls com taronges.

—Va acceptar! —va respondre el pare—. Però l'Estrella li va posar una condició: «Només podràs regalar màgia si els nens t'alimenten amb molta cura i et canten amb alegria.» I així va ser com el Tió va començar a visitar les llars.

En aquell moment, la Marta va mirar el Tió amb més afecte que mai.

—Així que aquest Tió té màgia de veritat! —va dir emocionada.

—Exacte —va confirmar la mare—. Però hi ha una cosa més. Diu la llegenda que, si cantes amb el cor obert i demanes un desig sincer, potser l'Estrella de Nadal tornarà a aparèixer al cel.

Els nens es van aixecar, van agafar els bastons i van començar a cantar amb tota l'ànima:

*«Caga Tió, avellanes i torró,
si no cagues bé, et donaré un cop de bastó!»*

Mentre cantaven, la sala es va omplir d'una llum càlida i suau. Per la finestra, una estrella brillant travessava el cel, deixant una traça daurada. En Pau i la Marta van tancar els ulls i van fer un desig en silenci.

Quan van obrir els ulls, el Tió ja havia «cagat» regals: neules, torrons i petites joguines. Però per a ells, el millor regal de tots havia estat la màgia d'aquella nit i el misteri de l'Estrella de Nadal.

Des de llavors, cada any, quan fan cagar el Tió, els nens sempre busquen al cel, esperant tornar a veure aquella estrella màgica.

Preguntes per dialogar amb els infants:

Per què creus que el Tió volia una estrella de Nadal? Què significava per a ell?

Com creus que es va sentir l'estrella quan va veure que el Tió volia portar-la amb ell? Què faries tu si algú volgués compartir alguna cosa especial amb tu?

Què t'ha semblat la manera com el Tió i l'estrella van trobar una solució junts? Per què és important escoltar els altres i buscar solucions que funcionin per a tothom?

Com et fa sentir la idea que una estrella pugui brillar per compartir la seva llum amb

tothom? Creus que les coses especials són més boniques quan es comparteixen?

Què podem aprendre d'aquest conte sobre l'amistat, el cel fet de compartira màgia del Nadal?